

Formación básica para o consello do fociño

Módulos 1-8

www.caniseguros.com · Etsy-Shop: HellCanis

Índice

01. **MÓDULO 1 - Conceptos básicos, ámbitos de aplicación e función do asesor do fociño**
02. **MÓDULO 2 - Aspectos médicos e riscos ao levar bozal**
03. **MÓDULO 3 - Mitos, comunicación e psicoloxía do propietario**
04. **MÓDULO 4 - Medición, axuste e planificación do cinto**
05. **MÓDULO 5 - O axuste perfecto: axuste, lista de verificación e idoneidade para o uso diario**
06. **MÓDULO 6 - Adestramento, habituación e manexo do fociño na vida cotiá**
07. **MÓDULO 7 - Verificación de materiais e medidas de conversión**
08. **MÓDULO 8 - Marco legal, responsabilidade e documentación**

Formación básica

Consellos do fociño

Módulos 1-8

Empresa: Caniseguros | Tenda Etsy: HellCanis

www.caniseguros.com - Aquí podes atopar todo sobre fociños e bricolaxe na nosa tenda.

MÓDULO 1 - Conceptos básicos, ámbitos de aplicación e función do asesor do fociño

1.0 Obxectivo do módulo

Despois deste módulo, os participantes poden:

- explicar por que os fociños teñen sentido en termos de benestar animal,
- nomear áreas típicas de aplicación (medicina, formación, dereito, situacións cotiás),
- Distinguir claramente os fociños das ferramentas de adestramento,
- Comprende o teu propio rol como consultor de fociños en Caniseguros (ética e responsabilidade).

1.1 Por que un fociño?

Un fociño non é un "instrumento punitivo", senón unha ferramenta de seguridade e protección:

- protexe ás persoas e a outros animais das mordidas,
- protexe o can de si mesmo (por exemplo, en caso de adicción á comida / cebo veneno),
- permite situacións que serían demasiado perigosas sen fociño.

Importante:

Un fociño non substitúe o adestramento, a avaliación médica e a responsabilidade do propietario. Só crea un ambiente seguro no que actuar e adestrar.

1.2 Ámbitos típicos de aplicación

1.2.1 Situacións médicas

Un fociño pode ser necesario e útil en moitas situacións médicas:

Tratamentos agudos:

Visita ao veterinario, coidado de feridas, inxeccións, cambio de vendaxes, exames dolorosos. O can non pode escapar da situación e ten que soportar dor ou manipulacións desagradables. Un fociño ben axustado protexe ao persoal, aos propietarios e ao propio can.

Situacións crónicas/recorrentes:

Cans con dor crónica (por exemplo, artrose, problemas de costas, enfermidades neurolóxicas, epilepsia), cans que requiren manipulacións médicas periódicas (por exemplo, cambios de vendaxe, colirios, limpeza dos oídos), cans que espertan da anestesia e están desorientados ou irritables, cans que quitan varias veces vendas, embudos ou bodys. Un fociño pode evitar que o can se rompa ou se prexudique por dor, medo ou abrumado. Permite un coidado seguro sen suxeitar permanentemente o can máis forte do necesario.

1.2.2 Vida cotiá e cebo veneno

Outra gran área de aplicación son as situacións cotiás e ambientais:

- Camiña por zonas con perigo coñecido de cebo venenoso,
- Cans que comen todo o que atopan ("cans aspiradores")
- Cans propensos a inxestións de risco (lixo, carroña, feces, pedras). Cun fociño axeitado (posiblemente con conversións anti-alimentación) podes:
 - a absorción de corpos estraños pode reducirse ou evitarse significativamente,
 - Paralelamente, débese traballar no adestramento anti-comer e en sinais de parada fiables. O fociño tampouco substitúe o adestramento aquí, pero proporciona a tranquilidade de que o can está mellor protexido mentres tanto.

1.2.3 Problemas de adestramento e comportamento

Os fociños son unha ferramenta importante cando se trata de:

- cans inseguros, temerosos ou abrumados rapidamente,
- Cans con antecedentes de mordidas,
- Cans con clara intención de causar danos
- Cans que son difíciles de controlar en determinadas situacións (por exemplo, defensa dos recursos, conflitos cans-cans, conflitos entre cans e humanos).

Un fociño:

- protexe o medio ambiente (persoas, outros animais),
 - protexe o can das consecuencias dunha mordedura,
 - crea un marco seguro no que se pode levar a cabo unha formación significativa.
- Importante: os fociños non son un substituto para a avaliación ou adestramento médico do comportamento. Son un compoñente de seguridade que fai posible e máis segura a formación para todos os implicados.

1.3 Delimitación: o fociño non é unha ferramenta de adestramento

Os fociños son ferramentas de protección e seguridade: non están destinados a castigar ou "acomodar" ao can.

Exemplos que non cumpren co benestar animal son: Por exemplo:

- Fociños que se axustan deliberadamente de forma tan axustada que o can xa non pode jadear,
- Fociños destinados a causar dor permanente
- o uso do fociño como ameaza ("se o fas, quedarás fociño").

Un fociño usado de xeito xusto:

- permite jadear, beber e un comportamento o máis normal posible,
- constrúese de forma gradual e positiva,
- só se usa o tempo que sexa realmente necesario para a situación.

1.4 Papel do asesor de fociños en Caniseguros

Os consultores de fociños de Caniseguros non son só vendedores, senón expertos en benestar animal, seguridade e axuste.

O teu obxectivo é sempre atopar unha solución que:

- protexe o can o mellor posible (xadeo, respiración, saúde da pel, elección do material),
- protexe de forma fiable as persoas e outros animais,
- téñense en conta os requisitos legais (esixencia do fociño, obrigas do propietario),
- e pódese implementar de forma realista para a vida cotiá dos propietarios. Vender un fociño é o resultado dun bo consello, non o obxectivo principal. O foco sempre está en: a seguridade e o benestar do can, así como a seguridade do medio ambiente.

1.5 Comunicación de límites

Os consultores deben comunicarse de forma clara e transparente:

- Un fociño non cura un problema de comportamento. Prevéni lesións e crea un marco seguro para a formación, a xestión e as intervencións médicas.
- Nunca se debe axustar un fociño para que o can xa non poida jadear. Iso sería contrario ao benestar animal e perigoso para a saúde.
- Algúns casos requiren apoio adicional, por exemplo. B. por adestradores, veterinarios condutistas ou veterinarios.

Exemplos de frases para consellos:

- "O fociño non resolve o problema, só evita que alguén saia ferido mentres traballas na causa con formación e avaliación médica".
- "Un fociño non debe impedir que o teu can jadee. Asegurámonos de que estea a salvo, pero aínda pode respirar ben e sentirse cómodo".
- "Para este can, tamén recomendo involucrar a un adestrador e ao teu veterinario para que realmente cubramos todos os aspectos". Isto significa que o papel profesional e orientado ao benestar animal do consultor de fociños está claramente definido desde o principio.

MÓDULO 2 - Aspectos médicos e riscos ao levar bozal

2.0 Obxectivo do módulo

Despois deste módulo, os participantes poden:

- explica por que jadear é vital para os cans,
- identificar os riscos médicos de fociños mal adaptados ou inadecuados,
- detectar danos típicos na pel e tecidos causados por un axuste incorrecto,
- saber cando é necesario un exame veterinario antes de usar un fociño,
- distinguir claramente o seu papel en cuestións médicas do papel dun veterinario.

2.1 Jadeo e termorregulación

Os cans regulan a súa temperatura corporal case exclusivamente jadeando. Ao inhalar e exhalar rapidamente pola boca e a lingua, a humidade evapórase, arrefriando o corpo. En contraste cos humanos, os cans só poden suar de forma moi limitada a través da súa pel. Un fociño que restrinxe severamente o jadeo é, polo tanto, un risco importante desde a perspectiva médica. Os problemas xorden especialmente se o can:

- non pode abrir a boca o suficientemente,
- non pode sacar a lingua correctamente,
- en xeral hai moi pouca circulación de aire.

As consecuencias poden ser:

- sobrequecemento e mesmo golpe de calor,
- forte tensión circulatoria,
- Perda de rendemento, debilidade, colapso. É por iso que é imprescindible en cada verificación de axuste comprobar se o can pode jadear e sacar a lingua co fociño posto, especialmente cando fai calor ou está sometido a esforzo físico.

2.2 Puntos de presión, pel e úlceras por presión

Uns fociños mal encaixados poden causar presión e rozaduras en varias partes da cabeza, especialmente na ponte do nariz, nas meixelas, debaixo das correas e na zona do peche da garganta.

As posibles consecuencias son:

- vermelhidão e irritación da pel,
- rotura do cabelo e calvas,
- zonas irritadas, chorasas,
- cambios inflamatorios crónicos da pel,
- úlceras por presión profundas (decúbito),
- en casos extremos, morte do tecido (necrose). A humidade (saliva, auga, choiva) e a sucidade poden agravar o problema. Unha vez danada a barreira cutánea, aumenta o risco de infeccións bacterianas, infeccións por fungos e as chamadas superinfeccións. Polo tanto, os consultores deben documentar sempre os antigos puntos de presión existentes e prestarlles especial atención á hora de seleccionar o modelo, o tamaño e o tapizado.

2.3 Sistema respiratorio e estrés térmico

Ademais da termorregulación a través do jadeo, o propio tracto respiratorio xoga un papel importante. Os cans braquicéfalos en particular (razas de fociño curto como os pugs ou os bulldogs franceses) adoitan ter unha reserva de respiración limitada. Un fociño inadecuado pode dificultar aínda máis o fluxo de aire.

Posibles problemas:

- resistencia adicional ao inspirar e exhalar,
- Estreitamento na zona do nariz ou da boca,
- aumento do traballo respiratorio, especialmente con calor ou estrés. Cando as temperaturas exteriores son altas, o metal ou a superficie do fociño tamén se poden quentar significativamente. Os fociños escuros, engomados ou moi revestidos adoitan facerse significativamente máis quentes ao sol que as superficies claras ou metálicas.

Polo tanto, os asesores deben sinalar aos propietarios:

- para non deixar o fociño deitado ao sol abrasador,

- Antes de poñelo, comproba brevemente a temperatura do fociño coa man,
- Para os cans moi expostos ao sol, elixe superficies máis lixeiras ou que absorban menos calor.

2.4 Outros aspectos médicos

Dor A dor é un factor importante: os cans con dor son máis propensos a reaccionar con comportamento defensivo ou morder. Un fociño pode ser un compoñente de seguridade importante aquí, pero nunca pode substituír a clarificación e tratamento da causa da dor.

Enfermidades neurolóxicas As enfermidades neurolóxicas (por exemplo, a epilepsia, certas enfermidades cerebrais) poden provocar convulsións, alteracións da conciencia ou perda repentina de control. Nestas fases, un fociño ás veces ten sentido para protexer ao persoal, aos propietarios e ao propio can. Ao mesmo tempo, a enfermidade subxacente sempre debe ser aclarada e tratada por un veterinario.

Problemas circulatorios Os cans con problemas circulatorios poden reaccionar de forma máis sensible ao estrés, á calor e á tensión. Un fociño mal adaptado pode aumentar significativamente o risco de colapso circulatorio. Nestes casos, cómpre especial precaución e recoméndase unha avaliación veterinaria.

2.5 Contraindicacións médicas / requisito veterinario

En determinadas situacións é imprescindible obter unha valoración veterinaria antes de utilizar un fociño. Os asesores non teñen permiso para dar o visto e prace nin decidir de forma independente que un fociño é inofensivo.

Exemplos de contraindicacións ou requisitos veterinarios:

- enfermidades cardíacas ou pulmonares graves coñecidas,
- Sospeita de enfermidades neurolóxicas con tendencia a colapso ou convulsións,
- falta de aire significativa incluso sen fociño,
- operacións recentes ou lesións na cabeza, pescozo, boca, nariz ou gorxa,
- problemas respiratorios braquicefálicos graves. Nestes casos, a recomendación debe ser implicar ao veterinario tratante antes de usar un fociño na vida cotiá ou durante o adestramento.

Unha posible suxestión de redacción para os consultores é:

"Debido a enfermedades previas ou problemas respiratorios, é importante que o teu veterinario aprobe o uso do fociño. Só entón finalmente axustamos o fociño".

2.6 Papel do consultor en cuestións médicas

Os consultores do fociño traballan na interface entre a protección dos animais, a vida cotiá práctica e a medicina, sen ser os propios veterinarios. Isto significa:

- Recoñece os riscos típicos (xadeo, puntos de presión, problemas respiratorios) e abordalos,
- adaptan modelos e tamaños para que os riscos médicos se reduzan ao máximo,
- Non obstante, non toman diagnósticos nin decisións de tratamento - que segue sendo a responsabilidade da medicina veterinaria. A estreita colaboración coas prácticas veterinarias ten moito sentido: os consultores poden aconsellar aos equipos de práctica sobre a elección, a adaptación e a formación do fociño, mentres que os veterinarios toman decisións médicas.

2.7 Declaracións clave Módulo 2

- Xadear é vital para os cans; os fociños non deben restrinxilo significativamente.
- Os fociños mal encaixados poden causar danos importantes na pel e os tecidos, incluíndo feridas por presión e necrose.
- Os cans braquicéfalos e os cans con problemas de saúde requiren coidados especiais e moitas veces autorización veterinaria.
- Na consulta hai que ter en conta a calor, a elección do material e a temperatura superficial do fociño.
- Os consultores do fociño traballan con información médica, pero non como veterinarios: recoñecen os riscos e derivan persoas se é necesario.

MÓDULO 3 - Mitos, comunicación e psicoloxía do propietario

3.0 Obxectivo do módulo

Despois deste módulo, os participantes poden:

- recoñecer mitos e prexuízos comúns arredor dos fociños,
- refutar estes tecnicamente correctamente e ao mesmo tempo con empatía,
- reaccionar adecuadamente ás emocións e medos típicos dos propietarios,
- desenvolver un estilo de comunicación claro, tranquilo e profesional,

3.1 Mitos típicos sobre o fociño

Moitas reservas sobre os fociños están cargadas de emoción. Como consultor de fociños, é importante coñecer estes mitos e estar preparado para eles.

Exemplos comúns inclúen:

- "Só os cans perigosos levan fociños".
- "Cun fociño o meu can faise máis agresivo".
- "O fociño é maltrato aos animais".
- "O meu can non aguantará algo así".
- "Con fociño, a xente rí de nós".
- "Cando o fociño está posto, xa non teño que adestrar". Estas frases raramente pretenden ser puramente fácticas. Detrás disto hai moitas veces vergoña, inseguridade, medo á avaliación e descoñecemento sobre o que pode conseguir un fociño ben encaixado.

3.2 Clasificación técnica dos mitos máis importantes

"Só os cans perigosos levan fociños". De feito, moitos cans levan fociño aínda que nunca morderon a ninguén. Os motivos inclúen, por exemplo, a normativa legal, o risco de cebo veneno, situacións médicas ou responsabilidade na vida cotiá (por exemplo, en zonas densamente poboadas, no transporte público ou durante encontros inseguros). O fociño é unha ferramenta de seguridade, non un "selo de perigo". "Cun fociño o meu can faise máis agresivo". Na práctica, sucede todo o contrario: cando os propietarios se senten máis seguros porque xa non é posible un bocado, fanse máis tranquilos e claros nas súas accións. Os cans están moi orientados cara ás persoas - menos tensión nos humanos adoita levar a menos tensión nos cans. É fundamental que o fociño encaixe ben e non doa. "O fociño é maltrato aos animais". Un fociño mal axustado que impide jadear ou causar dor pode ser relevante para o benestar dos animais. Un fociño ben axustado, en cambio, permite jadear e beber

e comunicación o máis normal posible. Protexe os cans e o medio ambiente, polo que é máis unha ferramenta de protección animal que o maltrato animal. "O meu can non aguantará algo así". Moitos cans consideran inicialmente que os fociños son pouco habituais. Iso é normal. Cun enfoque tranquilo, de pequenos pasos e asociación positiva, a gran maioría dos cans aceptan ben o fociño. A resistencia ao principio non é un sinal de que o can "nunca pode aprender", senón un indicio de que o adestramento e a habituación son necesarios. "Con fociño, a xente rí de nós". O foco aquí está na preocupación do propietario por ser xulgado ou mal xulgado. Pero un fociño tamén pode enviar o sinal: "Aquí alguén se responsabiliza". Moitas persoas ven agora os fociños como un sinal de profesionalidade e cautela. "Cando o fociño está posto, xa non teño que adestrar". O fociño evita lesións, pero non cambia automaticamente o comportamento subxacente. É un cinto de seguridade, non un piloto automático. O adestramento, a xestión e, se é necesario, a avaliación médica seguen sendo importantes se un can presenta problemas de comportamento.

3.3 Exemplos de respostas no diálogo con clientes

Non abonda con ter a razón tecnicamente: o que importa é como reciben os titulares a mensaxe. As seguintes formulacións son exemplos de como se pode responder aos mitos dunha forma amigable e clara. Mito: "O meu can será máis agresivo cun fociño".

Resposta posible:

"Escoito iso a miúdo. Na práctica, é ao revés: se sabes que o teu can non pode morder, estás máis relaxado, e o teu can nótase iso. É importante que o fociño quede ben e non doa. Entón o teu can séntese máis seguro, non máis ameazado". Mito: "Só os cans perigosos levan fociño".

Resposta posible:

"Moitos cans levan fociño aínda que nunca morderon a ninguén, por exemplo por mor do cebo veneno, no veterinario ou porque é obrigatorio no autobús. Un fociño non di se un can é 'malo'. Mostra que estás asumindo a responsabilidade". Mito: "O fociño é crueldade contra os animais".

Resposta posible:

"Un fociño pode causar problemas se encaixa mal ou está demasiado axustado. O noso obxectivo é exactamente o contrario: axustamos o fociño para que o teu can poida jadear, beber e moverse o máis normalmente posible. Entón o fociño protexe, en lugar de torturar". Mito: "O meu can non aguantará algo así".

Resposta posible:

"Moitos cans son escépticos ao principio; iso é completamente normal. Construimos o fociño en pequenos pasos con moita recompensa, para que o teu can aprenda: fociño = nada malo, moitas veces mesmo algo bo. Non só o forzamos, levámolo.

"Temos tempo para configuralo". Mito: "Se o fociño está posto, xa non teño que adestrar".

Resposta posible:

"O fociño é como un cinto de seguridade: protexe se ocorre algo, pero non substitúe a aprendizaxe a conducir. Evita lesións mentres traballas na causa raíz con adestramento e xestión".

3.4 Tratar as emocións dos propietarios

Moitas obxeccións son menos sobre un problema técnico e máis sobre un emocional.

Os sentimentos típicos por parte do propietario son:

- Vergoña ("Fallou porque o meu can necesita un fociño").
- Medo a ser xulgado polos demais ("Todo o mundo pensa que o meu can é perigoso").
- Preocupación polo can ("Isto faille dano?"),

- Overwhelm ("Non sei como vou facer isto pola miña conta"). Como conselleiro, é importante tomar estes sentimentos en serio e non restalos importancia. Empatía aquí significa: escoitar, reflexionar, informar - non discutir quen ten "a razón".

Actitude básica útil:

- pregunta abertamente ("Que é o que máis che preocupa do fociño?"),
- Nomear sentimentos ("Escoito que estás preocupado polo que pensan os demais").
- reinterpretálo positivamente ("Para min, isto demostra que tratas ao teu can de forma moi responsable").

3.5 Estilo de comunicación na consultoría

Un estilo de comunicación profesional axuda a xerar confianza e evitar conflitos evitar. Os elementos importantes son:

- linguaxe clara e sinxela en lugar de xerga técnica,
- Mensaxes "eu" ("Eu recomendaría...") en lugar de acusacións "ti" ("Debes..."),
- exemplos concretos e comparacións (por exemplo, "cinturón de seguridade", "casco de seguridade"),
- postura tranquila e apreciativa (non "se coloque" sobre o titular),
- Deixa tempo para preguntas e dúbidas. O obxectivo é que os propietarios se sintan tomados en serio e apoiados, non sermoneados nin despedidos.

3.6 Límites da comunicación

Incluso a mellor comunicación ten límites. Algunhas situacións requiren outras adicionais

Especialistas:

- No caso de problemas de comportamento masivos (picaduras severas repetidas): Involucre a un adestrador ou veterinario de comportamento.
- Se se sospeita de causas médicas (dor, problemas neurolóxicos, falta de aire): é imprescindible consultar ao veterinario.
- Para os propietarios que están sometidos a un estrés emocional grave (por exemplo, despois de incidentes graves): manexo coidadoso, se é necesario pasos máis pequenos e varias citas. Importante: os consultores non están aí para resolver todo

sós, senón que forman parte dunha rede de expertos. É un sinal de profesionalidade coñecer os teus propios límites.

3.7 Declaracións clave Módulo 3

- Os mitos sobre os fociños adoitan estar influenciados emocionalmente, non só de feito incorrectos.
- Os consultores necesitan argumentos profesionais e ao mesmo tempo conversación empática.
- Boas frases de exemplo e comparacións facilitan a recollida de propietarios.
- Emocións como a vergoña, o medo e a inseguridade deben ser tomadas en serio e abordadas.
- A comunicación profesional supón coñecer os límites e implicar a outros especialistas cando sexa necesario.

MÓDULO 4 - Medición, axuste e planificación do cinto

4.0 Obxectivo do módulo

Despois deste módulo, os participantes poden:

- tomar correctamente todas as circunferencias do fociño e da cabeza relevantes segundo as instrucións de medición de Caniseguros,
- comprender como se incorporan estas medidas á selección do modelo e tamaño,
- Planifique con prudencia os peches de garganta, as correas para o pescozo/peche, as correas superiores e os colares de seguridade.
- Teña en conta casos especiais (por exemplo, mandíbula inferior saínte, cans moi pequenos, cans braquicéfalos),
- Documentar as medidas por escrito e con fotografías e evitar os típicos erros de medición.

4.1 Visión xeral e principios da medición do fociño

O axuste dun fociño depende dunha medición coidadosa. Non se trata de facer "calquera fociño encaixa aproximadamente", senón de determinar de forma sistemática que forma e tamaño do fociño se adaptan á cabeza do can individual. Os nomes das razas son só pautas aproximadas. Un dálmata, por exemplo, pode encaixar moi ben nun chamado "modelo de pastor alemán" se a forma da cabeza lle convén. As dimensións e proporcións reais do can son sempre cruciais, non o nome da raza. Este módulo ensina como se poden recoller e documentar de forma fiable estas medicións.

4.2 Ferramentas de medida e preparación

Para unha medición precisa, requírense algúns utensilios adecuados:

- unha cinta métrica flexible (cinta métrica de sastre),

- unha regra ou unha regra máis longa/regra plegable para liñas rectas,
- Se é necesario, bolígrafo e folla de medición para a documentación directa dos valores.

Se é posible, o can debe:

- de pé ou sentado nun ambiente tranquilo,
- non proviña exactamente dunha situación de xogo ou carreira,
- poder tocar a cabeza sen entrar en pánico. Se o can case non se pode tocar na cabeza, isto xa é un indicio da necesidade de adestramento e posiblemente un aumento do risco (ver as bandeiras vermellas na sección 4.7). Nestes casos, pode ser necesario traballar cun adestrador e/ou veterinario.

4.3 Puntos de medición da captura

A base para escoller o tamaño da cesta son varias medidas no fociño e na cabeza. Están baseados nas instrucións de medida de Caniseguros ("Guía de medidas").

4.3.1 Lonxitude de captura

A lonxitude do fociño mide a distancia desde a punta do nariz ata o punto onde debe rematar o fociño, normalmente xusto antes dos ollos. As medidas tómanse ao longo da parte superior do fociño (ponte do nariz).

Procedemento:

- A regra ou cinta métrica colócase na punta do nariz.
- As medicións tómanse ao longo da ponte do nariz ata o punto onde debe rematar o fociño, normalmente onde o fociño se funde na cabeza, xusto antes dos ollos.
- O valor rexístrase en centímetros.

4.3.2 Ámbito de captura

A circunferencia da captura é crucial para o ancho do fociño. Mídese na parte máis grosa do fociño, normalmente a medio camiño entre a punta do nariz e os ollos, onde o fociño é máis forte.

Procedemento:

- O can mantén o fociño pechado.

- A cinta métrica colócase unha vez ao redor do fociño sen espremer adicionalmente a boca.
- A cinta métrica debe encaixar ben, pero non cortar nela.
- O valor rexístrase en centímetros. Este tamaño determinará máis tarde o espazo que debe ofrecer o fociño á fronte e ao lado para que o can poida xadear co fociño posto.

4.3.3 Ancho de captura

O ancho do fociño proporciona información sobre o ancho que debe ter o fociño na zona frontal. Mídese pola parte máis ancha do fociño (de esquerda a dereita).

Procedemento:

- Unha regra ou cinta métrica colócase sobre o fociño no punto onde o fociño é máis ancho.
- O valor rexístrase en centímetros. O ancho do fociño é especialmente importante para os cans cun fociño moi ancho (por exemplo, Molosser, cans machos anchos), para que o fociño non se faga demasiado restritivo nos lados.

4.3.4 Lonxitude da cabeza / proporción da cabeza

Tamén pode ser útil rexistrar a distancia desde a parada (transición entre a fronte e a ponte do nariz) ata a parte posterior da cabeza. Esta lonxitude da cabeza axuda a estimar ata onde se pode estender o fociño cara á cabeza sen molestar os ollos.

4.3.5 Caso especial: mandíbula inferior saínte

Para os cans cunha mandíbula inferior que sobresa (por exemplo, moitos molosos ou razas braquicefálicas), a medida debe ser axustada. Aquí a lonxitude da captura mídese así,

que se teña en conta a mandíbula inferior que sobresa.

Procedemento:

- As medidas tómanse desde a punta do nariz ata o punto onde a mandíbula inferior sobresa máis.
- Como regra xeral, engádese aproximadamente medio centímetro (0,5 cm) a este valor como marxe adicional. Isto garante que o fociño non pinza ou roza permanentemente a mandíbula inferior que sobresa na parte dianteira.

4.3.6 Factor de jadeo (factor 1,5 / 1,3-1,4)

Para que os cans jadeen nun fociño, o fociño debe ter suficiente profundidade e circunferencia. Unha guía comprobada é o chamado factor jadeo.

Principio básico:

- Toma a circunferencia medida da captura (boca pechada).
- Para a liberdade necesaria de jadear, calcula aproximadamente 1,5 veces esta circunferencia como o espazo obxectivo no fociño. Un factor de 1,5 normalmente garante que haxa espazo suficiente para que o can abra a boca e saque a lingua. Na práctica, un factor de 1,3 a 1,4 ás veces pode ser suficiente para cans moi pequenos, xa que as súas capturas adoitan ser máis pequenas e as distancias absolutas percorridas son máis curtas. Aquí son importantes a experiencia e unha ollada crítica á forma individual da cabeza e do fociño.

4.4 Medir e planificar a lonxitude dos cintos

Ademais da propia cesta, as correas son fundamentais para o axuste, a seguridade e a comodidade do fociño. Sempre se miden no can e despois axústanse ou axustanse en consecuencia no fociño.

4.4.1 Cinto de garganta

O peche da garganta vai dende unha base inferior da orella debaixo do pescozo ata a outra base inferior da orella. Evita que o fociño se deslice cara aos ollos, pero non debe presionar a larinxe nin atragantarse.

Procedemento:

- Co can de pé, mida coa cinta métrica desde a base inferior da orella esquerda debaixo do pescozo ata a base inferior da orella dereita.
- A cinta métrica debe correr onde máis tarde quedará o peche da garganta: lixeiramente detrás da larinxe, non directamente na zona sensible.
- O valor medido serve como guía para a lonxitude do cinto posterior.

4.4.2 Cintas para o pescozo/peche

O pescozo ou correa de suxeición discorre detrás das orellas, dende unha base inferior da orella ata a outra, directamente detrás do teito do cranio. Aquí é onde se atopa o peche principal que suxeita o fociño á cabeza.

Procedemento:

- Mide desde a parte inferior da orella detrás da cabeza ata a parte inferior da outra orella.
- A cinta métrica está situada onde a correa de suxeición pasará máis tarde - directamente detrás das orellas, non moi lonxe do pescozo.
- O valor utilízase como base para a lonxitude da correa, ademais de algo de marxe para a fibela.

4.4.3 Correa superior

A correa superior non se usa principalmente para evitar que se desprenda, senón para elevar lixeiramente a parte dianteira do fociño, especialmente nos cans cun nariz alto (por exemplo, Boxer) para que a cesta non quede directamente sobre a ponte do nariz ou a esponxa do nariz.

Procedemento para determinar a lonxitude:

- O punto de partida é a zona frontal superior da cesta de arame na zona do nariz, é dicir, a peza que se atopa diante dos ollos.
- A partir de aí, mida ao longo da liña imaxinaria entre os ollos sobre a cabeza ata o ancho da correa de fixación, incluído.
- Isto determina a lonxitude que debe ter a correa superior para levantar facilmente a cesta sen esforzar a cabeza.

4.4.4 Collar de seguridade

O collar de seguridade é un collar separado que se acopla ao fociño mediante conectores. Preténdese evitar que o can poida retirar completamente o fociño. Importante: a correa nunca está unida a este collar; serve como tapón, non como collar de chumbo.

Procedemento para determinar a lonxitude:

- A medición tómase directamente na parte superior, o bordo máis alto do pescozo, relativamente preto detrás das orellas.
- A cinta métrica discorre onde o colar de seguridade máis tarde se sentará: relativamente alto, máis axustado que un colar normal, pero sen atragantarse.
- O valor úsase para axustar o colar de seguridade. Posteriormente únase ao fociño mediante correas curtas ou conectores.

4.5 Almofadas nasais e variantes

As almofadas nasais protexen a ponte do nariz da presión e distribúen a superficie de contacto. Caniseguros usa almofadas nasais adaptadas individualmente feitas de espuma aptas para o seu uso en exteriores.

Variantes importantes:

- almofadas nasais estreitas - para cans con pouco espazo entre os ollos e a ponte do nariz,
- almofadas nasais normais - variante estándar para moitos cans,
- Almofadas nasais extensibles: estende o fociño lixeiramente cara atrás, aumenta a superficie de contacto e crea máis espazo entre o nariz e a cesta.

Estender as almofadas nasais pode axudar se o fociño está axustado ou a ponte do nariz é moi sensible. Están personalizados para cada modelo.

4.6 Documentación e documentación fotográfica

Todos os valores medidos deben rexistrarse directamente nun protocolo de medición (por exemplo, ficha de medición de Caniseguros). A documentación fotográfica tamén é moi útil.

Recomendación:

- Vista lateral do can que mide a lonxitude do fociño (cinta métrica visible).
- Vista frontal durante a medición da circunferencia (cinta métrica visible).
- Opcional: Foto da cabeza sen o fociño para a posterior valoración da forma. Estas fotos están asignadas ao protocolo e poden proporcionar información valiosa para posteriores modificacións, reclamacións ou axustes posteriores.

4.7 Bandeiras vermellas ao medir

Algunhas observacións durante a medición deberían chamar a atención dos consultores especialmente espertar:

- O can négase a que lle toquen a cabeza e mostra pánico ou estrés masivo.
- A cabeza aparece claramente asimétrica (un lado ten forma diferente do outro).
- Xa son visibles os vellos puntos de presión dos fociños anteriores (calvas, cicatrices, pel descolorida, áreas engrosadas). Tales puntos deben anotarse na acta. Dependendo dos achados, ten sentido involucrar tamén a veterinarios ou adestradores antes de usar un fociño de forma intensiva.

4.8 Declaracións clave Módulo 4

- O bo axuste comeza cunha medición precisa, non as designacións de raza.
- A lonxitude do fociño, a circunferencia do fociño, o ancho do fociño e as proporcións da cabeza determinan que modelo e tamaño se adaptan.
- O factor de jadeo (aprox. 1,5 veces a circunferencia do fociño, posiblemente 1,3-1,4 para cans moi pequenos) garante a liberdade suficiente de jadear.
- As correas (correa para a gorxa, correa para o pescozo, correa superior, colar de seguridade) mídense no can e axústanse individualmente.
- As almofadas nasais poden reducir a presión, "alongar" o fociño e protexer os narices sensibles.
- A documentación e a documentación fotográfica son obrigatorias; as bandeiras vermellas deben tomarse en serio e aclararse aínda máis se é necesario.

MÓDULO 5 - O axuste perfecto: axuste, lista de verificación e idoneidade para o uso diario

5.0 Obxectivo do módulo

Despois deste módulo, os participantes poden:

- pónase un fociño correctamente e axústao gradualmente,
- avaliar o axuste mediante unha lista de verificación estruturada,
- Recoñecer os signos de problemas importantes (presión, esvaramento, pouca liberdade de jadeo),
- Proporcione aos titulares unha lista de verificación diaria sinxela e unha comprobación de 5 segundos.
- Decida con razón cando hai que cambiar un modelo ou tamaño.

5.1 Preparación para a instalación

Un bo axuste non só comeza cando se pon o fociño, senón na preparación. O obxectivo é que o can permaneza o máis tranquilo e relaxado posible e que o dono poida entender paso a paso o que está a suceder.

Antes de probar, débese aclarar o seguinte:

- se o can xa ten experiencia do fociño (positivo ou negativo),
- se hai dor, enfermidade ou lesión recente,
- se o can está adecuadamente asegurado na situación (correa, axudante se é necesario). O fociño en si debe axustarse aproximadamente a unha lonxitude de correa plausiblemente adecuada antes de probalo para que o can non teña que xogar con moito mentres o fai.

5.2 Creación paso a paso

O ataque debe ser o máis tranquilo e rutinario posible. Canto menos axitado é o manexo, máis relaxado adoita permanecer o can.

Procedemento típico:

- Fai que o can se poña de pé ou se sente de forma segura.
- Ao principio basta con mostrar o fociño e deixalo cheirar brevemente (se o can o permite).
- Guía tranquilamente a cesta ata a captura dende a fronte e guía coidadosamente a captura na cesta.
- Manteña a cesta en posición cunha man e pecha a correa do pescozo detrás das orellas coa outra.
- Pecha o peche da garganta e axústao para que sexa de apoio pero non atragantado.
- Pecha e axusta a correa superior (se está presente) se o fociño descansa sobre o nariz.
- Finalmente, reaxuste todas as correas de novo sen "tiralas" constantemente.

Importante: as primeiras impresións contan. Se é posible, o can debería ter sido introducido na sensación do fociño con antelación (ver Módulo 6 - Adestramento do fociño).

5.3 Lista de verificación "O axuste perfecto".

Despois de poñelo, compróbase sistemáticamente se o fociño encaixa ben. Os seguintes puntos constitúen unha lista de verificación básica para os asesores e posteriormente pódense usar de forma simplificada como folleto para os propietarios.

5.3.1 Campo de visión e ollos

O fociño non debe restrinxir inxustificadamente o campo de visión do can ou presionar contra os ollos.

Comprobar:

- Mirando de fronte: os dous ollos son visibles e libres?

- Comproba desde o lado: o bordo superior da cesta non está directamente ou permanentemente na zona das pálpebras? Se a cesta está demasiado alta e se esvara na zona dos ollos, unha correa para a gorxa ou unha correa superior pode axudar a estabilizar a cesta un pouco máis abaixo.

5.3.2 Nariz e ponte do nariz

O nariz e a ponte do nariz son moi sensibles. O fociño non debe presionar aquí de forma permanente ou selectiva.

Comprobar:

- Sente coidadosamente entre a ponte do nariz e a cesta cun dedo: aínda queda algo de "aire"?
- Hai unha almofada nasal e encaixa completamente e suavemente en lugar de só fregar nun bordo?
- A pel arredor da ponte do nariz aparece vermella ou abollada despois dun curto período de uso? Se o fociño descansa na ponte do nariz, pode ser necesario unha almofada nasal estendida ou de forma diferente, unha correa superior ou, en casos individuais, un modelo diferente.

5.3.3 Meixelas e beizos

O fociño non debe apertar excesivamente as meixelas. Algún contacto é normal, pero as muescas profundas ou as engurras permanentes poden indicar un axuste axustado.

Comprobar:

- Mire cara ao lado: os puntais da cesta son relativamente paralelos ás fazulas ou presionan con forza?
- Os beizos e a pel están pinchados ou están moi esmagados cando se abre a boca? Se hai lixeiros problemas de presión, dobrar coidadosamente un fociño de arame nas barras das meixelas pode proporcionar alivio. Non obstante, se a cesta está visiblemente deformada, aplícase o seguinte: Flexión = conversión → exclusión xeral de devolucions/cambios. Os clientes teñen que facelo con antelación

ser explicado.

5.3.4 Gorxa e pecho da garganta

O peche da garganta está destinado a estabilizar o fociño, pero non debe contraer a larinxe. Unha posición demasiado baixa ou moi estreita pode causar tose, atragantamento ou problemas respiratorios.

Comprobar:

- O peche da garganta está detrás da zona da larinxe e non no medio dela?
- Pódense empurrar dous dedos entre o peche da garganta e o pescozo sen que este, obviamente, estea solto?
- O can mostra reaccións defensivas (tosir, atragantarse, levantar a cabeza) cando se aplica presión sobre o peche da garganta? Nalgúns casos pode ter sentido prescindir dunha peza de garganta ou reposionala. Non obstante, isto sempre debe facerse de forma que se manteña a estabilidade xeral do fociño.

5.3.5 Liberdade de jadear e abrir a boca

Un punto de proba central é a liberdade de jadear. O can debe poder abrir a boca e sacar a lingua co fociño posto.

Comprobar:

- Deixa que o can camiñe uns pasos ou anímao lixeiramente: comeza a jadear?
- É claramente visible no perfil que a mandíbula inferior pode separarse da mandíbula superior (abertura da boca)?
- Pode a lingua saír visiblemente entre os puntais da cesta? Se a apertura da boca só é posible ao mínimo, hai que reconsiderar o tamaño, modelo ou modificación. A capacidade de jadeo adecuada é vital en calor ou estrés.

5.3.6 Axuste seguro

O fociño debe encaixar de forma que non se poida quitar facilmente, pero ao mesmo tempo non se tambalee nin se torce significativamente.

Comprobar:

- Agarre lixeiramente a parte dianteira da cesta e móvaa con coidado cara arriba, abaixo e de lado.
- O can intenta activamente tirar a cesta sobre o nariz coas patas? Ten éxito?

- O colar de seguridade e os conectores están axustados correctamente se se precisa unha solución de seguridade máxima? Os cans con clara intención de causar danos ou unha situación de alto risco deben empregarse sempre cun colar de seguridade e conectores axeitados, polo que desposuílos é practicamente imposible.

5.4 Proba de seguridade e proba de movemento curto

Unha vez comprobado o axuste básico, segue unha pequena proba de movemento.

Procedemento recomendado:

- Deixa que o can camiñe uns pasos co fociño posto.
- Cambia de dirección para ver como se comporta o fociño cando se move.
- Sente e érguese lixeiramente para observar a posición e a estabilidade do cinto. O fociño non debe esvarar masivamente, non debe deslizarse repetidamente cara aos ollos e, obviamente, non debe molestar ao can cando se move.

5.5 Problemas e correccións de axuste típicos

Problemas comúns e posibles accións:

- A cesta deslízase cara aos ollos. → Axuste ou complemente correctamente a correa da gorxa, se é necesario use unha correa superior, se é necesario elixe outro modelo cunha mellor conexión da cabeza.
- O nariz vólvese cortado ou moi vermello. → Axuste a almofada do nariz (ensancha/alarga), inserte a correa superior, comprobe a selección do modelo (holgura para o nariz).
- O can case non pode jadear. → Comprobe o tamaño, se é necesario cambie a unha forma de cesta máis grande ou máis profunda, volva comprobar o factor de jadeo (1,5 ou 1,3-1,4 para cans moi pequenos).
- O fociño pódese eliminar facilmente. → Optimizar o guiado das correas, reaxustar as correas do pescozo e da gorxa, engadir un colar de seguridade e, se é necesario, escoller unha forma de cesta diferente cunha mellor conexión de cabeza para os cans que son moi manipuladores.

5.6 Lista de verificación para propietarios na vida cotiá

Os propietarios necesitan unha lista de verificación sinxela e comprensible que poidan usar na vida cotiá. Isto pode ser significativamente máis curto que a lista de verificación técnica, pero debe conter os puntos máis importantes.

Exemplo dunha breve lista de verificación:

- Ollos libres: a cesta non toca os ollos e non restrinxo severamente o campo de visión.
- Sen nariz: aínda hai algo de espazo entre a ponte do nariz e a cesta, nada provoca rozaduras permanentes.
- Posible jadeo: o can pode abrir a boca e jadear visiblemente.
- Sen garganta: o pestillo da garganta non se asenta na larinxe e non se atraganta.
- Encaixa de forma segura: a cesta non se pode quitar nin torcer facilmente.

5.7 Comprobación de 5 segundos para cada uso

Ademais da lista de verificación detallada, os propietarios poden recibir un control de rutina moi breve que poden realizar antes de cada uso.

Verificación de 5 segundos:

- 1. Tes ollos libres? - Bótalle unha ollada rápida desde a fronte: son os dous ollos claramente visibles?
- 2. Libre de nariz? - Usa un dedo para tocar entre a ponte do teu nariz e a cesta: aínda tes algo de espazo?
- 3. Jadear posible? - Can brevemente en movemento: pode abrir a boca e jadear?
- 4. Sen gorxa? - Sentir o peche da gorxa: está detrás da larinxe sen atragantarse?
- 5. Sentarse con seguridade? - Axitar lixeiramente a parte frontal da cesta: en xeral, permanece na súa posición?

5.8 Declaracións clave Módulo 5

- O axuste perfecto é unha combinación de seguridade, comodidade e liberdade de jadear.
- Unha lista de verificación estruturada axuda a verificar de forma sistemática e reproducibile.

- Os puntos de presión, a visibilidade restrinxida ou a falta de liberdade de jadeo son sinais de advertencia e deben ser tomados en serio.
- Os propietarios necesitan listas de verificación e rutinas cotiás sinxelas e claras, como a comprobación de 5 segundos.
- Para os cans de alto risco, sempre debe utilizarse un colar de seguridade e unha guía de cinto axeitado.

CANISEGUROS

HELLCANIS

MÓDULO 6 - Adestramento, habituación e manexo do fociño na vida cotiá

6.0 Obxectivo do módulo

Despois deste módulo, os participantes poden:

- Construír o adestramento do fociño en pequenos pasos e de forma positiva,
- Proporcionar aos titulares plans de exercicios concretos para a casa,
- xestionar a resistencia, o uso das patas e as inseguridades dos cans,
- Planifique usar fociños en situacións cotiás (autobús, veterinario, cidade, zonas de cebo veneno),
- avaliar que preguntas de formación se deben transmitir aos formadores ou expertos en comportamento.

6.1 Principios básicos do adestramento do fociño

O adestramento do fociño non pretende "romper" o can, senón axudalo a aceptar o fociño como parte normal da vida cotiá. Os principios máis importantes son:

- pequenos pasos: en pequenos pasos facilmente manexables en lugar de "todo á vez",
- positivo: o fociño anuncia cousas boas (comida, paseos, rutinas familiares),
- voluntario: sempre que sexa posible, dálle ao can a posibilidade de meterse na propia cesta,
- sesións curtas: é mellor facer varias sesións curtas ao día en lugar dunha sesión longa e abrumadora.
- Parar se o can está desbordado: se o can evita masivamente ou se conxela, retrocede en lugar de "empurrar".

6.2 Fases de adestramento - dende o coñecemento ata a vida cotiá

O adestramento do fociño pódese dividir en varias fases duras. Dependendo do can, os pasos individuais pódense completar máis rápido ou máis lento.

6.2.1 Fase 1 - Coñecemento do fociño

O obxectivo desta fase é que o can perciba o fociño como inofensivo e siga sendo curioso.

Exercicios típicos:

- O fociño é visible na habitación e o can pode cheirallo sen que pase nada.
- Calquera achegamento voluntario e o olfato pode ser recompensado tranquilamente (por exemplo, colocando comida preto).
- Non hai "empurrando" repentino nesta fase: a confianza é antes que a velocidade.

6.2.2 Fase 2 - Nariz na cesta

Agora o can debería aprender a meter activamente o nariz na cesta. Aquí é onde xorde a conexión máis importante: Fociño = para min paga a pena.

Exercicios típicos:

- A comida gárdase na cesta e o can pode conseguila.
- Ao principio só moi brevemente, despois aumenta gradualmente a duración co nariz na cesta.
- A cesta non se suxeita inmediatamente na parte traseira, senón que permanece móbil para que o can se sinta seguro.

6.2.3 Fase 3 - Peche breve dos cintos

Só cando o can se relaxa e mete o nariz na cesta, as correas pechan coidadosamente durante moi pouco tempo.

Pasos típicos:

- O can mete voluntariamente o nariz na cesta, o conselleiro ou o propietario pecha a correa do pescozo durante un ou dous segundos.
- Abrir inmediatamente as correas de novo, retirar o fociño, recompensar.

- Aumente a duración gradualmente: os segundos convértense en 10-20 segundos, máis tarde 1-2 minutos.

6.2.4 Fase 4 - Movemento con fociño

Nesta fase, o can experimenta que pode facer cousas completamente normais cun fociño: correr, cheirar, deitarse, tomar contacto coa xente.

Exercicios típicos:

- Anda uns pasos co fociño posto, quítao inmediatamente e premia.
- Situacións cotiás de moi baixa intensidade: paseo curto ao patio, nunha rúa tranquila, con fociño.
- O can aprende: o fociño non significa "parado", pero moitas veces mesmo anuncia cousas emocionantes (un paseo).

6.2.5 Fase 5 - Transferencia a situacións cotiás reais

Agora o fociño utilízase nas situacións para as que está realmente destinado, pero só despois de que o can se acostume positivamente a el.

Exemplos:

- Visita ao veterinario co fociño preparado en lugar de "poñémolo rapidamente na sala de espera".
- Viaxes en autobús ou tren con adestramento previo, non é o primeiro en hora punta.
- Paseos en puntos quentes de cebo venenoso con axuste anti-alimentación, adestramento anti-alimentación paralelo (sinal de aborto).

6.3 Estratexias de recompensa e xestión de alimentación

A recompensa correcta fai que o adestramento do fociño sexa moito máis sinxelo. Ao mesmo tempo, hai que ter en conta a seguridade e o propósito do fociño, especialmente en

Conversións anti-agarre.

Puntos importantes:

- Use alimentos suaves e fáciles de tragar que se poidan pasar facilmente pola cesta.

- Ao principio, as recompensas pódense dar con moita frecuencia (case todos os achegamentos, cada contacto voluntario do nariz).
- Usa recompensas máis tarde dun xeito específico, por exemplo. p.ex. ao estar en silencio mentres o poño.
- Ao converter a protección alimentaria, debe tomarse unha decisión sobre cando e como a recompensa aínda é posible (por exemplo, a través dunha trampilla de alimentación definida).

6.4 "Paws away" - Tratando de rascar o fociño

Moitos cans intentan inicialmente quitar o fociño coas patas. Este é un paso común e normal no proceso de aprendizaxe. O que importa é como reacciona a xente ante iso.

Obxectivos:

- O can aprende que as patas no fociño "non serven de nada".
- O comportamento tranquilo cun fociño é recompensado.

Estratexias posibles:

- Déixao usar só mentres o can aínda responde; é mellor facer sesións máis curtas antes de que recorra a rabuñadas excesivas.
- Distraer facilmente (exercicio curto, camiña uns pasos) en canto a pata vai cara ao fociño.
- Confirma conscientemente as fases tranquilas coa túa voz ou comida ("Xenial, iso é bo").
- Para os cans coa intención de causar danos masivos: póñase un fociño, segue movéndose e non deixa espazo para o rabuño estático. A seguridade é a principal prioridade aquí.

6.5 Tempos de uso, descansos e observación

O tempo que un can pode levar o fociño á vez depende da saúde, do tempo, da tensión e da forma física. Os tempos de tarifa plana son, polo tanto, unhas pautas aproximadas.

Recomendacións xerais:

- Ao principio só usa por períodos moi curtos (de segundos a uns minutos) e despois aumenta lentamente.
- Cando fai calor, é mellor facer varias misións curtas en lugar de unha moi longa.
- Despois de longos períodos de uso, verifique a pel e o pelaje nos puntos de contacto (vermelhidão, rozaduras).
- Se a irritación é visible: tómase un descanso, comprobe a causa (axuste, material, duración).

6.6 Casos especiais de formación

Algunhas situacións supoñen esixencias especiais no adestramento e uso do fociño. Cans coa intención de causar danos Cando se trata de cans coa intención clara de causar danos, a seguridade é o primeiro. Isto significa: O fociño e, se é necesario, o collar de seguridade deben encaixar de forma fiable. O adestramento realízase en condicións controladas, moitas veces en colaboración con adestradores cualificados ou veterinarios de comportamento. Visitas ao veterinario As visitas ao veterinario son especialmente estresantes para moitos cans. Canto mellor estea configurado previamente o fociño, menos tensión adicional xorde na práctica. Débese animar aos propietarios a que poñan o fociño na casa antes de conducir á práctica. Zonas de cebo venenoso En zonas con risco coñecido de cebo venenoso, un fociño con modificacións anti-alimentación pode salvar vidas. Ao mesmo tempo, debes traballar sempre nun sinal de parada e un adestramento anticomer en paralelo para que o can aprenda a longo prazo a non avanzar cara á comida no chan.

6.7 Plans de formación e tarefas para os propietarios

Os titulares benefíciense de instrucións claras e escritas. Un sinxelo plan semanal pode axudarche a manter o camiño correcto.

Exemplo "Semana 1 - Conceptos básicos":

- Día 1-2: Coñecémonos: o fociño é visible, o can recibe comida preto.
- Día 3-4: Nariz na cesta - 5-10 repeticións moi curtas, cada unha cunha golosina na cesta.

- Día 5-7: primeiros intentos curtos de peche; pecha a correa durante 1-2 segundos, despois ábrea de novo, recompensa. As semanas posteriores pódense estruturar de forma construtiva (maior duración, primeiros pasos no movemento, primeiros paseos diarios curtos con fociño). Os consultores poden crear folletos estandarizados que se adaptan á situación individual.

6.8 Declaracións clave Módulo 6

- Un bo adestramento do fociño é a pasos pequenos, positivo e baseado no ritmo do can.
- Os cans deben experimentar o fociño como "normal", non como un castigo.
- Tratar as patas e os intentos de quitelas é parte do adestramento, non só a "desobediencia".
- O tempo de uso, as condicións meteorolóxicas e de saúde determinan canto tempo se pode levar un fociño á vez.
- Os propietarios necesitan plans de formación e deberes claros e prácticos para poñer en práctica o que aprenderon.

MÓDULO 7 - Verificación de materiais e medidas de conversión

7.0 Obxectivo do módulo

Despois deste módulo, os participantes poden:

- Clasifica as vantaxes e os inconvenientes dos materiais comúns do fociño,
- explica por que Caniseguros confía no biotano, o acolchado e o aceiro inoxidable orixinais,
- Explicar aos titulares dun xeito comprensible por que unha conversión pode ter sentido mesmo cun modelo básico adecuado.
- nomear medidas de conversión típicas (cinturóns, acolchado, protección contra ataques, correas adicionais),
- Saiba cando o revestimento en po é obrigatorio despois do traballo de soldadura e por que Loctite é importante nos parafusos de libros.

7.1 Materiais estándar comúns para fociños

Moitos fociños dispoñibles no comercio veñen con correas de coiro e acolchado de feltro. A primeira vista parece "clásico" e de alta calidade; con todo, estes materiais teñen claras desvantaxes na vida cotiá. Coiro - problemas na vida cotiá

- absorbe a auga: cando chove, nada ou a herba mollada, o coiro absorbe e faise máis pesado,
- frega a pel moito máis rápido cando está mollada,
- vólvese fráxil debido ao sal (mar, suor, sal da estrada) e ao sol,
- desgasta co paso do tempo: o axuste axustado cambia, o fociño vólvese inseguro,
- é un mantemento intensivo - debe ser engraxado/coidado regularmente, se non vai rasgar. Feltro - Problemas como material de amortiguación
- absorbe a humidade e a sucidade fortemente,

- irritación cando está mollada, especialmente na pel sensible,
- é difícil de limpar hixienicamente: a sucidade, a saliva e as bacterias quedan atrapadas no material,
- comeza a cheirar lixeiramente se non se deixa secar completamente de forma regular. Isto pode ser tolerable para un uso a curto prazo ou moi raro. Non obstante, para os cans que usan fociños regularmente ou mesmo a diario, estas propiedades do material son problemáticas, tanto en termos de confort, hixiene e durabilidade.

7.2 Estándar de Biothane e Caniseguros

Caniseguros deliberadamente non funciona con correas de coiro e fieltro, senón que confía en:

- Correas feitas de Biothane orixinal,
- almofadas nasais acolchadas feitas de espuma suave e apta para exteriores,
- Accesorios de aceiro inoxidable. Vantaxes do Biothane orixinal
- impermeable - non absorbe, permanece dimensionalmente estable mesmo cando está mollado,
- superficie lisa - frota significativamente menos que o coiro húmido,
- moi fácil de limpar - simplemente enxágüe con auga, a sucidade non se atasca no material,
- case non absorbe ningún cheiro - máis hixiénico no uso a longo prazo,
- Resistente aos rayos UV e á intemperie - non se fai fráxil tan rápido como o coiro,
- Estable dimensionalmente: non se desgasta, mantense o axuste axustado. É importante usar Biothane orixinal e non imitacións inferiores ou variantes "Hexa" de mala calidade. Só Biothane de alta calidade combina unha alta resistencia á rotura cunha superficie agradablemente lisa. Almofadas nasais e accesorios
- As almofadas nasais adaptadas individualmente feitas de espuma suave e apta para o exterior distribúen a presión sobre a ponte do nariz.
- Reducen significativamente o risco de puntos de presión, fricción e úlceras por presión.
- Os accesorios de aceiro inoxidable son resistentes á corrosión, estables e duradeiros, ideais para os cans que viaxan en condicións húmidas ou no mar.

7.3 Por que paga a pena unha conversión, aínda que sexa axeitada

Modelo básico Moitos cans lévanse ben cun modelo básico feito de cesto metálico e correas estándar (coiro/feltro). Non obstante, paga a pena converter

Correas de biotano e acolchado moderno por varias razóns:

- **Comodidade:** o biothane roza menos, permanece cómodo mesmo cando está mollado, o acolchado distribúe mellor a presión.
- **Hixiene:** as correas e os acolchados son máis fáciles de limpar, secan máis rápido e absorben menos cheiros.
- **Lonxevidade:** o biotano e o aceiro inoxidable duran moito máis que o coiro/feltro na vida cotiá (choiva, sol, sal, sucidade).
- **Seguridade:** as correas dimensionalmente estables e os parafusos de libro correctamente asegurados garanten que se manteña a configuración.
- **Aspecto:** as modificacións poden facer que o fociño pareza máis moderno e ben conservado - importante para a imaxe de seguridade e responsabilidade cara ao mundo exterior. **IMPORTANTE:** Despois de cada axuste de correas e accesorios, os parafusos do libro deben asegurarse cun bloqueo de parafuso (por exemplo, Loctite). Isto evita que se solten debido ao movemento ou vibracións.

7.4 Medidas de conversión típicas (descrición xeral)

As seguintes medidas de conversión son particularmente comúns e útiles na práctica. Baséanse en posibilidades como: B. nas especializadas

Ofrécense programas de conversión de fociños. 1. Conversión de cinta a Biothane

- Substitución de todas as correas de coiro ou téxtiles por correas de Biothane.
- Axuste individual de correas de gorxa, de pescozo/peche e, se é o caso, de tirantes superiores en función das medidas tomadas previamente. 2. Adición ou modificación de correas de gorxa e de cabeza
- Reequipar un pestillo para a garganta se o fociño se deslizaría cara arriba con demasiada facilidade.
- Instalación dunha correa superior para levantar facilmente a cesta para cans de nariz alta (por exemplo, Boxers). 3. Instalación dun colar de seguridade
- Colar de seguridade que se coloca no pescozo e que se acopla ao fociño mediante conectores.

- Asegura que o fociño non se poida eliminar completamente - importante para os cans que pretenden causar danos.
- A correa nunca está unida a este colar; serve como tapón, non como colar de chumbo. 4. Substituír ou engadir almofadas nasais
- Substitúe as almofadas nasais estándar por almofadas estreitas, regulares ou estendidas.
- Obxectivo: máis distancia entre a ponte do nariz e a cesta, maior superficie de contacto, menos picos de presión. 5. Protección da alimentación e protección de cebo veneno
- Colocación de elementos ou paneis de Biothane de malla pechada na zona da cesta frontal.
- Protección parcial ou total para que o can case ou non poida coller nada do chan.
- Particularmente útil para cans con forte tendencia a inxerir corpos estraños ou en puntos quentes de cebo venenoso.

7.5 Traballos de soldadura e revestimento en po

Nalgúns casos, as conversións de correas e acolchados non son suficientes para encaixar óptimamente un fociño. Entón pode ser necesario modificar a propia cesta de arame, por exemplo mediante traballos de soldadura (por exemplo, movendo puntais, usando puntais adicionais). PRINCIPIO: Sempre que se produza a soldadura, deberase realizar posteriormente o recubrimento en po.

Motivos para isto:

- Protección contra a corrosión: as soldaduras son máis susceptibles á ferruxe.
- Suavidade da superficie - O revestimento en po garante unha superficie uniforme e lisa sen bordos afiados.
- Hixiene: as superficies lisas e recubertas son máis fáciles de limpar, a sucidade e a saliva pegan menos.
- Aspecto: o fociño parece profesional e ben coidado mesmo despois da modificación. O traballo de dobrado puro (sen soldadura) non require un novo revestimento en po, pero debe realizarse con coidado. Despois de cada procedemento, todos os cables deben ser revisados para detectar bordos afiados e posibles fontes de lesións.

7.6 Seguridade e limitacións das conversións

As modificacións non poden comprometer a estabilidade básica e o efecto protector do fociño

afectar. Os seguintes puntos son especialmente importantes:

- Non se deben retirar os puntais de forma que o can poida volver morder ou inxerir pezas grandes.
- Despois de cada cambio no fío ou correa, débese comprobar se o fociño aínda é o suficientemente estable.
- As modificacións sempre deben estar claramente documentadas (fotos, notas), especialmente para cans con condicións ou requisitos oficiais.
- Nalgúns casos ten máis sentido escoller un modelo básico diferente en lugar de "dobrar" unha cesta inadecuada.

7.7 Mantemento, bloqueo de parafusos e coidado

Incluso a mellor conversión só permanece segura se o fociño se revisa e mantén regularmente.

Puntos importantes:

- Asegure os parafusos do libro cun axente de bloqueo de parafusos (por exemplo, Loctite) despois de cada axuste do cinto; se non, poden soltarse.
- Inspección visual regular: todos os parafusos están axustados, non hai rachaduras ou danos visibles no cinto ou cesta?
- Se a correa de Biothane está sucia, simplemente lave con auga (se é necesario, un limpador suave), tamén limpe o acolchado de espuma e deixe que seque ben.
- Non use produtos de limpeza agresivos ou cepillos metálicos en superficies con recubrimento en po para evitar danar o revestimento.

7.8 Declaracións clave Módulo 7

- O coiro e o feltro adoitan ser problemáticos para os usuarios a longo prazo: absorben auga, irritan, envellecen rapidamente e son difíciles de manter hixiánicos.

- Caniseguros utiliza Biothane orixinal, acolchado de espuma e aceiro inoxidable para maximizar o confort, a hixiene e a durabilidade.
- Unha conversión paga a pena aínda que se axuste ao modelo básico: aumenta o confort, a seguridade e a durabilidade.
- As conversións típicas inclúen conversións de correas, almofadas nasais, colares de seguridade e solucións anti-alimentación.
- O revestimento en po é obrigatorio despois do traballo de soldadura; Os parafusos do libro están asegurados con bloqueo de parafuso.
- Os controis e coidados periódicos mantén o fociño convertido seguro e respetuoso do benestar dos animais a longo prazo.

CANISEGUROS

HELLCANIS

MÓDULO 8 - Marco legal, responsabilidade e documentación

8.0 Obxectivo do módulo

Despois deste módulo, os participantes poden:

- avaliar claramente o seu papel e responsabilidade como asesor de fociños,
- Informar aos titulares de forma transparente sobre os límites do consello,
- saber que puntos deben documentarse por escrito,
- ter en conta as condicións básicas do marco legal en relación co consello sobre o fociño,
- Integre no seu traballo avisos simples de responsabilidade e información sen substituír o asesoramento xurídico.

8.1 Nota importante: non asesoramento legal

Este módulo ofrece orientación sobre cuestións legais típicas relacionadas co consello sobre o fociño. Non substitúe o asesoramento xurídico individual dun profesional xurídico nin o asesoramento fiscal. As leis, regulamentos e requisitos locais poden cambiar e variar significativamente segundo o país, a rexión ou a comunidade.

Principio: os consultores de bozeiros deben indicarlles sempre aos seus clientes que son responsables do cumprimento das leis aplicables, dos requisitos de bozinho e correa e doutros requisitos oficiais.

8.2 Aclaración de roles: que fan os consultores de bozal (e que non)

Os asesores do fociño teñen un papel claramente definido. Son expertos no axuste, o material, os aspectos de seguridade e o uso amigable dos fociños co benestar animal. Por regra xeral, non son veterinarios nin avogados.

Tarefas típicas dos consultores do fociño:

- Asesoramento sobre modelos, tamaños e materiais (por exemplo, cesta de arame, correas de Biothane, protección de alimentos),
- Realización de medicións e axustes, incluíndo comprobacións de axuste,
- Avaliación de se un fociño ten sentido e se pode utilizar dun xeito favorable ao benestar animal nun caso específico,
- Educación sobre os límites do fociño (non é un substituto para a formación, a medicina, a xestión).

Non hai tarefas de asesoramento sobre o fociño:

- non diagnosticar enfermidades ou trastornos do comportamento,
- non facer promesas de curación nin garantías de éxito,
- non proporcionar asesoramento xurídico vinculante en casos individuais específicos,
- non substitúan nin avalían decisións oficiais.

8.3 Principios contractuais e modelos de negocio (brevemente)

Dependendo de como traballen os consultores de fociños, pode xurdir unha clasificación legal diferente, por exemplo como actividade por conta propia, actividade comercial, traballo por conta propia ou actividade como parte dunha cooperación. O rexistro específico, o tratamento fiscal e a estrutura contractual deben aclararse sempre individualmente co asesoramento especializado adecuado.

O que é máis importante aquí que a forma legal en detalle é que os clientes deben saber con quen están a celebrar o contrato e exactamente que servizos están acordados.

8.4 Responsabilidade e exclusións de responsabilidade

O consello do fociño é sempre sobre a seguridade e o risco de danos, como mordidas, danos materiais ou danos consecuentes. Por iso é importante unha comunicación clara sobre a responsabilidade.

Principios:

- Os propietarios sempre seguen sendo responsables do seu can, incluso con fociño.
- Un fociño reduce o risco de lesións, pero nunca pode eliminalo ao 100%.

- Os consultores deben un coidadoso consello profesional, pero non se garante o éxito no comportamento do can.
- En caso de consellos totalmente incorrectos ou omisións obvias, aínda pode xurdir responsabilidade, polo que é importante a atención, a documentación e un seguro de responsabilidade profesional axeitado.

Ten sentido traballar con avisos de responsabilidade sinxelos e claros e que os clientes os confirmen, especialmente para cans con antecedentes de incidentes, como mordidas ou requisitos oficiais.

8.5 Documentación: que se debe rexistrar

Unha boa documentación protexe ao can, propietario e asesor. Asegura a trazabilidade e é importante en caso de dúbida para poder mostrar o comentado e recomendado.

Compoñentes típicos da documentación:

- Datos do cliente (nome, datos de contacto) - só o necesario,
- Datos do can (nome, idade, raza/mestura, anomalías especiais),
- Historia: incidentes de mordida coñecidos, requisitos oficiais existentes, peculiaridades médicas,
- Informe de medición: todas as medidas relevantes (captura, cabeza, correa), idealmente con data,
- Fotos da cabeza e, se é o caso, situación da medición, sempre que o dono o consentise,
- modelo, tamaño e modificacións recomendados (por exemplo, correa de biotano, placa anti-alimentación, colar de seguridade),
- Información que se deu (por exemplo, sobre a ausencia de jadeos, adestramento, perigo de cebo venenoso, recomendación do veterinario ou do adestrador),
- Sinatura ou confirmación de que se realizou a consulta e explicáronse as instrucións de uso.

8.6 Marco legal xeral

Dependendo do país, rexión ou municipio, poden ser relevantes diferentes requisitos legais para o consello do fociño. Os detalles adoitan ser complexos e suxeitos a cambios. Polo tanto, aquí tes só algunhas pautas xerais:

- Requisito de bozal e correa: dependendo da localización, pode haber normativa sobre cando e onde os cans deben levar bozal ou estar con correa, por exemplo no transporte público, en determinadas zonas públicas ou para determinados cans.
- Requisitos especiais para cans individuais ou categorías de cans: nalgúns países ou rexións existen requisitos especiais, por exemplo despois de incidentes de mordida, para requisitos oficiais ou para determinados grupos de cans. Os consultores deben sinalar que a información actual sempre debe obterse das autoridades responsables ou especialistas xurídicos.
- Seguro de responsabilidade civil: recoméndase encarecidamente un seguro de responsabilidade civil profesional adecuado para as persoas que traballan con cans comercialmente ou regularmente. Protéxeo das consecuencias financeiras se ocorre algo.
- Protección de datos: os datos persoais só se deben procesar para un fin específico, non deben almacenarse máis tempo do necesario e non transmitirse sen unha base legal ou consentimento. Sempre debe obterse o consentimento expreso para fotos ou datos especiais.

A redacción específica dos textos de protección de datos, avisos legais, contratos e consentimentos sempre debe coordinarse cun profesional do dereito.

8.7 Tratar con cans con mordidas e requisitos oficiais

O consello sobre cans con antecedentes de mordeduras ou requisitos oficiais require un coidado especial, tanto a nivel profesional como legal.

Puntos importantes:

- A túa propia seguridade e a das demais persoas teñen a máxima prioridade: é obrigatorio un fociño e, se é necesario, outros dispositivos de seguridade (por exemplo, dobre seguridade na correa).
- A historia debe quedar rexistrada con claridade na documentación, sen dramatizar a linguaxe, de forma factual e concisa.

- Os consultores poden dar consellos sobre cal é o fociño técnicamente axeitado, pero non son responsables de avaliar se os requisitos se cumpren formalmente, isto é das autoridades responsables.
- Ten sentido sinalar aos propietarios a necesidade de formación adicional e, se é necesario, de medicina veterinaria do comportamento.

8.8 Exemplo de redacción para notas e exencións de responsabilidade

As seguintes formulacións son exemplos de como poden ser os avisos aos clientes. Non pretenden ser documentos legais completos, senón un modelo que debería ser revisado e axustado legalmente.

Exemplo: Nota sobre a responsabilidade "A consulta do fociño serve para seleccionar e adaptar un fociño o máis adecuado e respectuoso co benestar dos animais. A responsabilidade do can e do seu comportamento é do propietario en todo momento. Un fociño pode reducir o risco de sufrir lesións, pero non pode eliminalo por completo".

Exemplo: Sen promesas de comportamento ou curación "O uso dun fociño non garante ningún cambio no comportamento do can. O consello non substitúe o tratamento veterinario, a terapia conductual ou o traballo de adestramento".

Exemplo: Nota sobre os riscos para a saúde "Se coñeces enfermidades anteriores (por exemplo, enfermidades cardíacas, pulmonares ou respiratorias, enfermidades neurolóxicas), o uso do fociño debe coordinarse co veterinario tratante. Infórmanos de calquera enfermidade previa coñecida que teña o teu can".

Estes ou textos similares poden integrarse en formularios de rexistro, contratos de consultoría ou follas de información -previa revisión legal e adaptación ao modelo de negocio específico-.

8.9 Declaracións clave Módulo 8

- Os consultores do fociño son responsables de proporcionar consellos coidadosos e amigables para o benestar dos animais, non para o comportamento de todos os cans.
- É importante aclaración e diferenciación clara do papel dos veterinarios, os formadores e o asesoramento xurídico.

- Unha boa documentación (datos, dimensións, recomendacións, notas) protexe a todos os implicados.
 - Os requisitos legais sobre os requisitos do fociño, a responsabilidade, a documentación e a protección de datos poden variar segundo o país ou a rexión; os propietarios deben informarse activamente.
 - As notas e as exencións de responsabilidade sinxelas e comprensibles axudan a clarificar as expectativas e evitar malos entendidos.
-

CANISEGUROS

HELLCANIS